

Próza pro děti a mládež v letech 1920-1945 (pokračování, pohádka)

- východiska (K. J. Erben, B. Němcová, E. Krásnohorská, J. Karafiát)
- způsoby literárních adaptací lidové pohádky: klasická a autorská adaptace
- základní znaky autorské pohádky:
 - 1 - odraz společenské reality, civilizační pokrok, mizí časová a místní neurčitost
 - 2 – zbavuje se mysticismu a osudovosti
 - 3 – prolínání různých žánrů: povídka, pověst, anekdotické vyprávění, příběh ze života dětí...
 - 4 – narušení tradiční syžetové výstavby: sen, asociace, nonsens, otevřený konec
 - 5 – individuální vypravěčský styl
 - 6 – estetická, zábavná funkce, akcent na emoce a fantazii dítěte
- boje o pohádku (např. Jaroslav Frey)
- soubory pohádek: Karel Čapek: Nůše pohádek (1918-1920), editor Jan Šnobl: Čeští spisovatelé českým dětem (1941-1949)
- různé přístupy k autorské pohádce:

a) pohádka úzce spjatá s folklorní tradicí:

Jiří Mahen (1882-1939): Její pohádky (1914, později pod názvem Co mi liška vyprávěla), Dvanáct pohádek (1919)
František Heřmánek (1901-1946): Pohádky starého rákosí (1942)
Klement Bochořák (1910-1981): U krále Vendelína (1950)
další autoři: Jaroslav Janouch, Dominik Filip, František Horečka, František Kárník

b) sociální pohádka:

Jiří Wolker: O milionáři, který ukradl slunce, O kominíkovi, O listonošovi
Helena Malířová

c) vzdoropohádky, pohádky naruby:

Josef Lada (1887-1957): zvířecí pohádky: O Mikešovi (od 1934), O chytré kmotře lišce (1937)
Pohádky naruby (1939), Nezbedné pohádky (1946)
Jiří Marek (1914-1994): Veselé pohádky vzhůru nohama (1947)

d) moderní pohádky „čapkovsko-poláčkovského typu“:

Karel Čapek (1890-1938): Devatero pohádek a ještě jedna od Josefa Čapka jako přívazek (1932), Dášeňka čili život štěněte (1933), Měl jsem psa a kočku (1939)
Pavel Nauman (1907-1976): Pohádky o mašinkách (1942)
Karel Poláček (1892-1944): Edudant a Francimor (1933)

e) „nezvalovská pohádka“ nonsensového typu:

Vítězslav Nezval (1900-1958): Anička Skřítek a Slaměný Hubert (1936)

f) poetické pohádky a pohádkové příběhy:

Karel Schulz (1899-1943): Princezna z kapradí (1940)
Jarmila Glazarová (1901-1977): Zahradník Hejduk (1944), Pohádka o malířově Lidušce (1941)
František Kožík (1909-1997): Proč pláče Meluzina (1943)

g) pohádka uměleckonaučná:

Josef Hons (1907-2001): Pohádky silnic, mostů a tratí (1942)

h) autorská zvířecí pohádka:

Ondřej Sekora (1899-1967): Ferda Mravenec (1936), Ferda Mravenec v cizích službách (1937), Ferda v mraveništi (1938), Trampoty brouka Pytlíka (1939), Malířské kousky brouka Pytlíka (1940), Ferda cvičí mraveniště (1947), pozdější tvorba - zvířecí pohádkový komiks: Nápady kuřete Napipi (1961)
Josef Čapek (1887-1945): Povídání o pejskovi a kočičce (1929)
Josef Menzel (1901-1975): Míša Kulička v rodném lese (1939), Míša Kulička v cirkuse (1940), Míša Kulička v pražské zoo (1941), Míša Kulička v domě hraček (česky vyšlo až 1991)
Václav Deyl (1905-1982): Příběhy z Medové stráně (1943)

ch) rozsáhlejší pohádkové příběhy:

Vladislav Vančura (1891-1942): Kubula a Kuba Kubikula (1931)
Josef Trojan (1905-1965): Létal jsem s anděly (1941)
Josef Filgas (1908-1981): Mezi bráškami (1940), Bráška lajdáček (1943), Brášci v Modré zemi (1944)

Antonín Zhoř (1896-1965): Učedník kouzelníka Čáryfuka (1946)

i) veršovaná pohádka:

Václav Renč (1911-1973): Perníková chaloupka (1944)

František Hrubín (1910-1971): Zasadil dědek řepu (1947), Kuřátko a obilí (1947)

Divadlo: Josef Skupa (1892-1957), od konce 20. let vlastní divadlo (pozdější Divadlo Spejbla a Hurvínka), adaptuje pohádkové látky i odraz skutečného života dětí: Hurvínkovo dobrodružství (1929)

Sekundární literatura:

Věra Vařejková: České autorská pohádka, Pohádky Jiřího Mahena, Pohádky Karla Čapka

Svatava Urbanová: Meandry a metamorfózy dětské literatury

Luisa Nováková: Proměny české pohádky